

РЕШЕНИЕ

№ 19587

гр. София, 11.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 20.09.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Геновева Йончева

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Александрина Костадинова, като разгледа дело номер **7193** по описа за **2024** година докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение № 1595/02.04.2024г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 96-ти състав по НАХД № 1214/2024г. е потвърден Електронен фиш /ЕФ/ серия К № 5034343/2021г., издаден от Столичната дирекция на вътрешните работи /СДВР/, с който на К. Г. С. за извършено нарушение на чл.21, ал.1 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 400 лева, на основание чл.189, ал.4 вр. чл.182, ал.1, т.4 ЗДвП.

Решението е обжалвано от наказаното лице като с доводи за неправилно приложение на закона и допуснати съществени процесуални нарушения се моли за отмяната му и за отмяната на процесния фиш. Твърди се, че съдът не е обсъдил и анализирал приложените доказателства и на база тях не е извел приложимата правна норма, не е обсъдил доводите на страните. Твърди се неспазване на предвидената в закона процедура, тъй като жалбоподателката не била поканена да се яви и да заяви дали тя е управлявала автомобила, с който е извършено нарушението, тъй като същият е собственост на „Порше лизинг“. Не били представени доказателства за компетентността на лицата, заверили за вярност представените по делото доказателства. В съдебно заседание касаторът, редовно и своевременно призован, не

се явява и не се представлява.

Ответникът по касационното оспорване в писмени бележки оспорва касационната жалба като твърди, че не са допуснати нарушения на процесуалните правила, опорочаващи проведеното производство по издаване на ЕФ. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. В съдебно заседание не изпраща представител.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от въззивната инстанция е приета следната фактическа обстановка:

Към 30.06.2021г. К. С. била вписана в регистъра на ОПП-СДВР като ползвател на автомобил марка "А.", модел "Ку3" с рег. [рег.номер на МПС].

На 30.06.2021г., в 16.11 часа, неустановено по делото лице управлявало горепосочения автомобил в [населено място] по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица], като до блок 32 се автомобилът се движел със скорост от 86 км/ч. Максималното разрешената скорост на движение в този пътен участък в населено място съгласно чл.21, ал.1 ЗДвП била 50 км/ч.

Управлението на процесния автомобил със скорост от 86 км/ч било установено и заснето с мобилна автоматизирана система за видеоконтрол "TFR1-M" № 619. Системата за видеоконтрол е вписана под № 4835 в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване, като е одобрена и вписана в списъка на 24.02.2010г. със срок на валидност на одобрението до 24.02.2020г. Въз основа на констатираното нарушение, заснето с мобилната система за видеоконтрол, бил издаден процесният ЕФ. Към датата на извършване на нарушението мобилна система "TFR1-M" № 619 е преминала последваща периодична техническа проверка на 08.07.2020г., като срокът на валидност на проверката е до 08.07.2021г.

Въз основа на тези фактически установявания и след пълен подробен анализ на събрания по делото доказателствен материал, съдът е приел оспорения пред него ЕФ за законосъобразно издаден.

Решението е правилно. Изводите на решаващия съд се споделят от настоящия състав, поради което той препраща към тях на основание чл.221, ал.2 АПК.

Разпоредбата на чл.189, ал.4 ЗДвП предвижда, че при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ

заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи като в случая процесният фиш отговаря, както на този образец, така и на изискванията по посочената разпоредба като съдържа всички изискуеми реквизити, обратно на твърденията на касатора.

Следва да се посочи, че издаването на електронен фиш вместо наказателно постановление представлява опростена процедура по реализиране на административнонаказателната отговорност на водачите на МПС за нарушения на правилата за движение, регламентирани в ЗДвП, съответно електронният фиш не се подчинява на изискванията, регламентирани в чл.42 и чл.57 ЗАНН и следва да съдържа единствено реквизитите, предвидени в нормата на чл.189, ал.4 ЗДвП, които в случая са налице.

Неоснователно намира съдът възражението за неспазване на процедурата по издаване на ЕФ, тъй като С. не била поканена да заяви дали на процесната дата и място тя е управлявала процесното МПС. Съгласно чл.189, ал.5 ЗДвП електронният фиш по ал.4 се връчва на лицето, което в 14-дневен срок от получаването му заплаща глобата или предоставя в съответната териториална структура на Министерството на вътрешните работи писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението, и копие на свидетелството му за управление на моторно превозно средство. На лицето, посочено в декларацията, се издава и изпраща електронен фиш по ал.4 за извършеното нарушение. Първоначално издаденият електронен фиш се анулира. В случая С. не се е възползвала от това си право, а обстоятелството, че процесното МПС е собственост на „Порше лизинг бг“, а тя е вписана като ползвател не влияе върху законосъобразността на проведеното производство.

Съгласно § 6, т.63 от Допълнителните разпоредби на ЗДвП "Електронен фиш" е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства или системи. "Автоматизирани технически средства и системи", според т.65, са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат: а) стационарни - прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б) мобилни - прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес.

В конкретния случай нарушението е установено и заснето с мобилна система за видеоконтрол, като при въведено с разпоредбата на чл.21, ал.1 ЗДвП ограничение на скоростта от 50 км/ч автомобилът, управляван от касатора е преминал със скорост от 86 км/ч /след приспадане на толеранс от 3%/, с което е извършил нарушение на чл.21, ал.1 ЗДвП.

В разпоредбата на чл.21, ал.1 ЗДвП е регламентирана пределната скорост на движение според категорията на превозното средство и според това дали се касае за движение в населено място, извън населено място, по автомагистрала или по скоростен път. За леките автомобили пределно допустимата скорост на движение в населено място е 50 км/ч като ал.2 на посочената разпоредба регламентира изключенията от това правило като посочва, че когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от посочената в ал.1, това се сигнализира с пътен знак – в случая от

доказателствата по делото е установено безспорно, че това не е направено и няма доказателства за регламентиране на друга пределна скорост на движение, означена с пътен знак В26.

Разпоредбата на чл.182, ал.1, т.4 ЗДвП предвижда, че за превишение на разрешената максимална скорост за движение в населено място с 31 км/ч до 40 км/ч се налага административно наказание „глоба“ в размер на 400 лева, каквато и е определена с процесния ЕФ. Липсата на предвиден минимум и максимум на размера на глобата изключват възможността за обсъждане на възраженията по чл.348, ал.1, т.3 НПК. Нарушението не може да бъде определено и като маловажно по см. на чл.28 ЗАНН, тъй като превишението на скоростта е значително, а освен това видно от справката за нарушения на водача, за периода от 28.12.2019г. до 30.01.2024г. на касатора са издадени общо 26 електронни фиша за налагане на санкция за нарушения на чл.21, ал.1 ЗДвП.

По изложените съображения, поради липсата на сочените от касатора касационни основания и на други такива по чл.218, ал.2 АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

На ответника по касация следва да бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение, определено в размер на 80 лева на основание чл.27е НЗПП, с оглед липсата на фактическа и правна сложност на делото.

Водим от горното, Административен съд София-град, IX-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1595/02.04.2024г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 96-ти състав по НАХД № 1214/2024г.

ОСЪЖДА К. Г. С., ЕГН [ЕГН], да заплати на Столичната дирекция на вътрешните работи сумата в размер на 80 /осемдесет/ лева, представляваща разноски по производството.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.